

Максим Рилски и фолклорът

Тетяна П. Руда

(Резюме)

Фолклорът заема централно място в творческото дело на М. Т. Рилски – поет, преводач и учен. Като директор на Института по изкуствознание, фолклор и етнография при АН на УССР за повече от две десетилетия М. Рилски е ангажиран с научно-административна дейност, привличайки квалифициран академичен състав, особено слависти. Той допринася за възраждането (след войната) на такива научни направления като славистичната фолклористика, етнографията и антропологията, които имат стари традиции в Украйна. Неговите статии съдържат редица твърдения, валидни до днес, засягащи събирателската работа, текстологията, фолклорното изпълнителство, перспективите в развитието на фолклористиката и етнологията. Същевременно трудовете на Максим Рилски съдържат идеологическите и теоретичните ограничения и клишета, характерни за съветската наука по онова време. Максим Рилски е и преводач на фолклорни произведения, той подготвя сборника „Сръбски народни песни” – с едни от най-добрите преводи на сръбски епически образци. В оригиналните стихове на М. Рилски влиянието на украинския фолклор се открива на различни нива – при употребата на фолклорни мотиви, образи, тропи, в стилистиката на народните песни.